

[Udenrigsministeren]

bistand. Og af de 1,3 mia. kr., der er gået til de enkelte lande, modtog Panama 0,02 pct., Costa Rica modtog 6,8 pct., Guatemala modtog 9,2 pct., El Salvador 13,3 pct., Honduras 15,7 pct. og Nicaragua 30,5 pct. For året 1986 er Nicaraguas andel helt oppe på 33,8 pct.

Jeg mener, at disse fordelingsstal ganske klart viser, at det i hvert fald ikke er Nicaragua, som er blevet forfordelt. Nu er det jo især Nicaragua, som disse beslutningsforslag sigter på, og derfor synes jeg, det må være værd at have i bagehovedet, at Nicaragua, der har 12 pct. af områdets befolkning, altså nu får over en tredjedel af den samlede bilaterale bistand fra EF.

EF-bistanden bliver i øvrigt ydet til de dårligst stillede lande, hovedsagelig med henblik på at forbedre levevilkårene for de fattigste og de mest udsatte befolkningsgrupper. Der bliver især lagt vægt på udviklingen i landdistrikterne.

Jeg finder det meget væsentligt, at Danmark igennem en aktiv og vedholdende indsats på europæisk plan både har været og fortsat vil være med til at opbygge og præge bistandssamarbejdet, der netop tager sigte på og bidrager til at skabe de sociale og de økonomiske forudsætninger for, at der kan blive skabt varig fred og stabilitet i Mellemamerika.

Ud over den bistandsindsats, der ydes gennem EF, og som jeg lige har omtalt, yder Danmark også igennem en række internationale organisationer både humanitær bistand og projektbistand. På det humanitære område er der igennem årene ydet en betydelig dansk bistand til Mellemamerika, især til flygtninge og til fordrevne folkegrupper. Danmark er den største nordiske bidragsyder til FN's flygtningehøjkommissær, som anvender en betydelig del af bidragene til flygtningeprogrammer i Mellemamerika.

Men ud over disse generelle bidrag har vi også ydet særlige bidrag, øremærket specielt til programmer i Mellemamerika. I år har vi således et øremærket bidrag på 11 mio. kr. til flygtningehøjkommissærens aktiviteter i Centralamerika. Gennem private danske hjælpeorganisationer har vi i år ydet 8,4 mio. kr. til humanitær bistand i Mellemamerika, især i Nicaragua og El Salvador. Pengene er bl.a. anvendt til fødevarerhjælp, medicin til konfliktofre, repatriering og genbosætning af flygtninge og til uddannelsesprogrammer. Jeg vil gerne understre-

ge, at hele den humanitære indsats jo også i realiteten udgør et aktivt bidrag til fredsprocessen i Mellemamerika.

På det såkaldte multi-bi-projektområde støtter vi også de mellemamerikanske landes udviklingsbestrebelse. Gennem Den Internationale Arbejdsorganisation, ILO, bidrager vi med ca. 17 mio. kr. til et regionalt projekt for tillidsmandskurser for kvinder i Mellemamerika, og det omfatter aktiviteter for kvindelige landarbejdere i Costa Rica, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama og Den Dominikanske Republik.

Dernæst vil jeg vende mig til den danske bilaterale bistand, som ydes til de mellemamerikanske lande, herunder Nicaragua. Set i forhold til den bistand, som Danmark yder til lande i Afrika og Asien, har Latinamerika igennem alle årene spillet en mindre fremtrædende rolle. Denne ulige fordeling på de tre verdensdele hænger nøje sammen med det, der hele tiden har været et af grundtrækkene i vores bistand.

Vores ulandsbistand er som bekendt koncentreret om de fattigste udviklingslande, og hovedsigtet med vores bistand er at bidrage til varige forbedringer af de økonomiske og sociale vilkår for de dårligst stillede befolkningsgrupper i disse lande. Jeg er sikker på, at mange genkender formuleringen. Derfor er tyngdepunktet for bistanden jo helt naturligt kommet til at ligge på Afrika og på Asien; det er her, vi finder verdens fattigste lande, mens landene i Latinamerika – og det vil sige både i Mellemamerika og i Sydamerika – generelt er mere velstående. Dermed være ikke sagt, at der ikke i disse lande også er områder og befolkningsgrupper, som er meget fattige, og som vi da gerne vil forsøge at nå.

I Mellemamerika er det i alt væsentligt kun Nicaragua, som på grund af ganske særlige omstændigheder i en overgangsfase har modtaget bilateral dansk gavebistand.

Men bistandssamarbejdet med Nicaragua har i de senere år været præget af en stærkt øget aktivitet på statslånsområdet. Erfaringerne har allerede vist, at denne bistandsform er endog særdeles velegnet i et land som Nicaragua, der på den ene side har en ret velfungerende administration og i flere henseender også en veludbygget infrastruktur, men som på den anden side har et kapitalapparat, der på mange områder er nedslidt.